

Reportatge

Del cel a l'infern en tres anys

Crònica dels errors i excessos que han portat la UE Sitges a Segona Regional

Albert Jorquera

El 29 de maig del 1994, el Sitges baixa a Segona Regional al Molins de Rei. El 19 de maig del 2002, hi torna uns quilòmetres mes enllà, a Martorell. Gairebé vuit anys de temps en els quals el club ha passat de ser un dels més envejats de Catalunya a un altre marcat per les polèmiques, les tensions, els deutes econòmics...

El Sitges, dirigit per Manel Rodríguez, passa dos anys a l'*infern* de la Segona Regional. En el primer queda segon darrere del Sant Pere Molanta i perd la promoció davant del Tibidabo de Sabadell, mentre que en el segon assoleix l'ascens directe per davant d'un CF Vilanova que també pujaria. Era, curiosament, el 19 de maig de 1996.

L'era Creixell

L'era més brillant del Sitges comença a escriure's l'estiu de 1997, després d'un any de transició a Primera Regional en el qual l'equip acaba quart. El nou president, Isidre Cunill, convenç un dels entrenadors més prestigiosos de Catalunya per entrenar un club de Primera Regional. Jaume Creixell fa servir els seus contactes personals i el munt de diners (es parla de 29 milions de pressupost, els mateixos que ha tingut enguany el Vilanova a Primera Catalana) que el president posa a la seva disposició per portar jugadors d'una immensa qualitat, com Endrino, Naranjo, Robert, Andrés, Arturo, Francisco o Coque.

El tècnic, que cobra sis milions per temporada més un altre si puja de categoria, implanta a la petita vila de Sitges el sistema de treball d'un club professional: compra pilotes de les que es fan servir a Primera Divisió al pare de Robert Subirón per 150.000 pessetes, un joc de

futtennis, unes tanques professionals per assajar faltes o uns equipaments Umbro al seu amic Juan Moscoso per valor d'un milió i mig de pessetes.

La impressionant marxa de l'equip, però, amaga el greu forat econòmic que s'està creant al club. El conjunt de l'Aiguadolç es passeja per la categoria amb partits memorables com el 0-2 de Vilanova, i assoleix l'ascens a Preferent amb un espectacular 8-0 davant la Gornal. És, podríem dir-ne, el cim de la història de la Unió Esportiva Sitges, però també l'inici de la seva meteòrica davallada.

Tot es torça

La següent temporada Jaume Creixell manté l'impressionant bloc de jugadors i el seu equip parteix com un dels favorits a l'ascens a Primera Catalana. Però alguna cosa no va bé. Ja a la presentació el tècnic es mostra excessivament crític amb l'Ajuntament i el club, Cunill és operat a vida o mort i al club hi ha un buit de poder. En realitat, el buit immens és a la caixa i la junta es veu incapaç de fer front a les costosíssimes fitxes.

El 18 d'octubre el Sitges perd de manera sorprenent amb el Santfeliuenc i una setmana després Creixell destapa a Castell-defels la caixa dels trons. Anuncia que hi ha jugadors que no han cobrat i amenaça de marxar. No triga ni dues setmanes a fitxar pel Sant Andreu, enduint-se Robert.

La junta tracta d'apaciar la premsa amb una surrealista roda de premsa al local social del club, en la qual s'assegura que no hi ha cap problema econòmic i que no donarà cap més

baixa. En poques setmanes Francisco, l'ídol de l'afició, marxa al Badaloní; Coque, molt dolgut, se'n va al Vilanova; Bernardo, a l'Horta; Arturo, a l'Europa, i Naranjo, al Santboià.

En pocs mesos el castell de somni que havia construït Cunill es converteix en un castell de cartes que s'ensorra a ritme vertiginós.

RITA

Cunill reconeix el excessos i diu una frase lapidària: **Potser sóc com el Doctor Frankenstein i he creat un monstre**, referint-se a Jaume Creixell. Continuen les mentides (la junta parla de cinc milions de deute al desembre, i al final de temporada se'n reconeixen 12 a l'assemblea), les retallades de fitxes, les tensions...

El president, debilitat després de la seva operació, esdevé el centre de les iras, fins i tot dels seus companys de junta,

que el *conviden* a dimitir, i Juan Cruz, vicepresident primer, agafa les regnes del club. Esportivament parlant, Eusebio Corpa substitueix Creixell i, després de la sotragada inicial, fa un gran final de temporada i es queda a només tres punts de la Pobla de Mafumet, que juga la promoció d'ascens.

Falses il·lusions

La bona temporada fa que a Sitges es torni a pensar en l'ascens a Primera Catalana. És un

grup molt potent, però l'ascens estarà entre cinc o sis equips i nosaltres podem estar entre els dos primers, assegura Corpa. L'equip només perd Baena i el porter Andrés i es reforça molt. Alguns dels fitxatges, com Rafa Porras, Óscar Alquézar o Marc Riba donaran un gran rendiment, però al seu costat arriben veritables desastres com el porter Óscar Baltà, els davanters Crespo i Albert Gil o el defensa Monroy.

Passa a la pàgina següent

